ชื่อผลงานวิจัย การพัฒนาทักษะการพูดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565

ชื่อผู้วิจัย นายกฤษติพงษ์ พลีดี

ตำแหน่ง ครูผู้สอนแผนกสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี (คบ. ภาษาอังกฤษ)

สถานที่ติดต่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

E-mail: ktp_pd1992@hotmail.com

เบอร์โทร. 084-4294159

ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ ปีการศึกษา 2565

ประเภทผลงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ เป็นวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 ที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Asking directions โดยกลุ่มประชากรตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และแบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คะแนน ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัลโดยใช้โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พบว่านักศึกษาที่ได้เรียนในรูปแบบการเรียนการสอนนี้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) อยู่ในระดับมากที่สุด

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

โดยทั่วไปแล้วการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2563 กำหนดให้วิชา

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในหลักสูตร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องจากภาษาต่างประเทศสำคัญอย่างมากและเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างบุคคลในหลายประเทศ และในการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากอาชีวะมีความร่วมมือกับต่างประเทศมากมายและเพื่อการผลิตและพัฒนากำลังคนเข้าสู่สถานประกอบการ ซึ่งการมีความภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนมีมีความคิดกว้างไกล ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่างๆ ได้ในชีวิตจริงและการประกอบอาชีพและกระทรวงศึกษาธิการได้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ จึงมีนโยบายให้จัดการเรียนการสอนการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเป็นการจัดอย่างมีคุณภาพ สามรถใช้ได้จริงและนำไปพัฒนาต่อยอดภาษาอังกฤษต่อไปได้อย่างมีคุณภาพ

ดังนั้นการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพูดภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นในชีวิตประจำวันและการทำงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากการพูดเป็นสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจถึงสิ่งที่สื่อออกมา ไม่ว่าจะในบริบทหรือแง่มุมใด เพราะไม่ว่าบุคคลใดก็สามารถเป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ โดยการพูดที่คล่องแคล่วนั้นมาจากการฝึกฝนเรียนรู้จนเข้าใจในบริบทของทักษะการพูดจึงเรียบเรียงออกมาเป็นข้อความหรือถ้อยคำที่จะสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ แต่เนื่องจากการเรียนการสอน ในประเทศไทยเน้นแต่ความถูกต้องของไวยากรณ์ผู้เรียนเรียนไปเพื่อสอบ เรียนจากการท่องจำ เมื่อพบชาวต่างชาติก็จะไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ หรือไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าพูด เพราะกลัวการดูถูกสอดคล้องกับความเห็นของ (เออร์, 1996; บราวน์, 1994) ที่กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองไม่สำเร็จนั้นคือผู้เรียนเกิดความกังวลถึงการพูดผิด เรียบเรียงประโยคไม่ถูกและจะใช้ภาษาแม่ (Mother Language) ในขณะที่กำลังฝึกภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย (Target language) ในชั้นเรียน และ (กุลชนก ทิพฤาชา, 2550) ที่กล่าวว่าอุปสรรคของการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้แทบจะไม่มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน ซึ่งผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะการพูดอย่างสม่ำเสมอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่คล้ายกันในชีวิตจริง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ของปีการศึกษาที่ผ่านมาระดับเกรด 0-2.5 คิดเป็นร้อยละ 37.24 เมื่อทำการวิเคราะห์คะแนนนักศึกษาในรายวิชานี้ พบว่าคะแนนนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์คือน้อยกว่าร้อยละ 50 (งานทะเบียน วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ,2564) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) มาใช้ในการแก้ปัญหานี้ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มเล็กๆ ที่มีการทำงานกันเป็นทีม เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กตามความแตกต่างของบุคคล โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถด้านการคิดและการแก้ปัญหาการสร้างความมั่นใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักวิชา เพื่อเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (แลรี เค ไมเคิลเชน, 2004: 257)

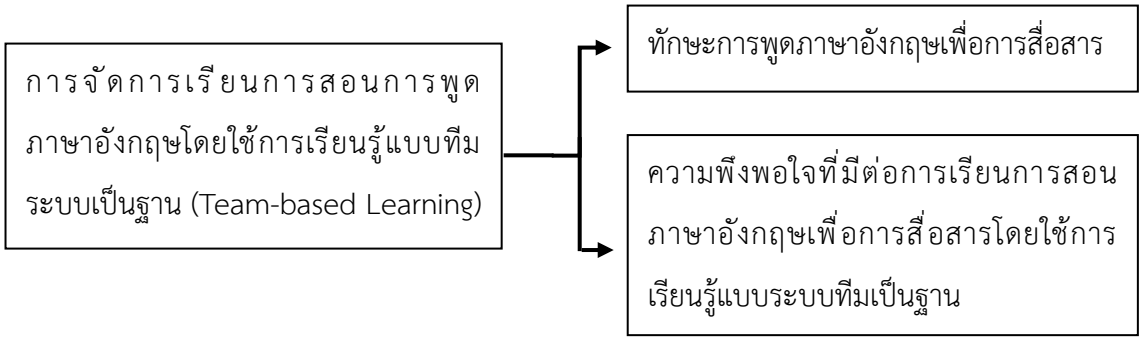
ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์และสามารถนำการเรียนที่ใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ไปสู่การพัฒนาต่อยอดในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Asking directions โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปที่ 1/1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงปีที่ 1 ต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Asking directions

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนและมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากหลังจากเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

นิยามศัพท์

1. ทักษะของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูด การให้ข้อมูลตามสถานการณ์การแลกเปลี่ยนทัศนะในสถานการณ์ต่างๆ โดยการใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว มั่นใจ การออกเสียงได้อย่างชัดเจน การเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสามารถประเมินได้โดยการพูด โดยใช้แบบทดสอบ

2. การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มเล็กๆ ที่มีการทำงานกันเป็นทีม เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กตามความแตกต่างของบุคคล โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถด้านการคิดและการแก้ปัญหา

การสร้างความมั่นใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักวิชา เพื่อเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผู้วิจัยนำหลักการเรียนรู้แบบทีมของแลรี่ เค ไมเคิลเซน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

4. ความพึงพอใจต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ระดับ ความรู้สึก ระดับความพอใจของแต่ละบุคคล ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมาของนักเรียนที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของการสอนทักษะการพูดคือ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนต้องสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่ตนเองพูดมีความคล่องแคล่วและถูกต้องหลีกเลี่ยงข้อความที่ผิดหลักไวยากรณ์และการออกเสียงที่ผิด นอกจากนี้นักเรียนต้องสำรวจสถานการณ์หรือเหตุการณ์ในสังคมและวัฒนธรรมการสื่อสารรอบๆ ตัวอย่างสม่ำเสมอการช่วยนักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกิจกรรมการสอนควรประกอบด้วย

1. ภาษาป้อนเข้า (language input) มาจากการพูดของครูกิจกรรมการฟังการอ่านข้อความและภาษาที่ได้ยินและอ่านจากนอกห้องเรียนซึ่งจะทำให้นักเรียนเริ่มสร้างภาษาด้วยตนเอง แบ่งได้ 2 รูปแบบคือ

ภาษาป้อนเข้าที่เน้นเนื้อหา (content-oriented input) มักเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้อง แม่นยำ เช่นการรายงานสภาพอากาศ งานวิชาการ และการเรียนการสอน

ภาษาป้อนเข้าที่เน้นรูปแบบ (form-oriented input) เป็นเรื่องความสามารถในการใช้ภาษา ทั้ง 4 ด้านคือ ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Grammatical competence) ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (discourse competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence)

2. ผลผลิตทางโครงสร้าง (structured output) เน้นเรื่องความถูกต้องของรูปแบบประโยคในระยะเริ่มต้นนักเรียนจะผลิตภาษาจากรูปแบบที่ครูกำหนดให้

3. ผลผลิตการสื่อสาร (communicative output) นักเรียนจะทำกิจกรรมทางการสื่อสาร เช่น พัฒนาแผนการท่องเที่ยว การสร้างวีดีโอ โดยเน้นที่ความเข้าใจมากกว่าความถูกต้อง

การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐาน เป็นกระบวนการที่เกิดจากการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิกในทีม โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ วิธีคิด ทักษะ ประสบการณ์และช่วยกันกระตุ้นความคิดซึ่งกันและกันโดยการสนทนา อภิปราย ร่วมกันพิจารณาและนำความคิดที่ดีที่สุดไปตัดสินใจและ

ร่วมกันสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ที่อยู่ในเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทีมอย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียนรู้แบบกลุ่ม โดยมีหลักสำคัญ 4 ข้อในการสอนแบบ TBL ให้ประสบความสำเร็จ (สิรินารถ จงกลกลาง, 2551:86-91)

1. Group Formation ทีมต้องมีความเหมาะสม คือ สมาชิกในทีมควรมาจากผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถที่หลากหลายประมาณ 5-7 คน

2. Accountable ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ มีน้ำใจช่วยเหลือกันทำงานและมีการเตรียมพร้อมอยู่เสมอ

3. Assignment Quality คุณภาพที่ดีของการปฏิบัติงานหรือการฝึกฝน ควรมาจากการเรียนรู้และพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

4. Timely feedback ผู้เรียนต้องได้รับการสะท้อนกลับทันทีและบ่อยๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อิงอร แสนทวีสุข (2560:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยการใช้บทบาทสมมติ ซึ่งใช้บทบาทสมมติเป็นเหตุการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียนและเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิจัยจะใช้รูปแบบการสอนตามปกติในชั้นเรียนและใช้เครื่องมือคือแบบฟอร์มการประเมินความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละสัปดาห์จะมีความแตกต่างกันไป ครูและผู้เรียนจะร่วมกันให้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 82.50-85.00 จำนวน 3 คน ซึ่งอยู่ในระดับการพัฒนาที่ดี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50.00-75.00 จำนวน 10 คน อยู่ในระดับพอใช้และคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.50-45.00 จำนวน 9 คน อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

บุศรา โขมพัตร (2563:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐานต่อความสามารถการอ่านและเจตคติต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับ .05 จากคะแนน เต็ม 30 คะแนน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.70 ซึ่งภายหลังจากที่ใช้การเรียนรู้แบบทีม ในระยะเวลา 10 สัปดาห์ พบว่าคะแนนเฉลี่ย 17.18 แสดงว่านักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนจากการเรียนรู้แบบทีมได้สูงขึ้นและเจตคติต่อการอ่านมีค่าเฉลี่ย 4.63 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีนักเรียนมีความสนุกเมื่อได้อ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบทีม

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียน

ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการจัดการเรียนรู้ห้องนี้เพียงห้องเดียว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ดำเนินการศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 อาทิเช่น จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา เนื้อหาในรายวิชา คำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. ดำเนินการศึกษาเอกสาร งานวิจัย ทฤษฎี และการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)
3. ดำเนินการศึกษาเนื้อหาในหนังสือเรียนและหนังสืออื่น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมฝึกทักษะและนำมาประกอบใช้กับการเรียนการสอน
4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ และคาบละ 50 นาที ผู้วิจัยได้มาจากหลักการแนวคิดการ เรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation)นักเรียนจะได้รับจุดประสงค์และแหล่งข้อมูลตามหัวข้อที่กำหนดเพื่อการศึกษาด้วยตนเองก่อนเข้าห้องเรียน

4.2 ขั้นทดสอบความรู้ (Readiness Assurance Process) นักเรียนจะถูก ทดสอบสิ่งที่ศึกษาด้วยแบบทดสอบ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ หลังจากนั้นจะแบ่งกลุ่มย่อยประมาณ 6-7 คนต่อกลุ่มเพื่อช่วยกันทำแบบทดสอบเดิม ซึ่งจะมีการปรึกษาและการอภิปรายในกลุ่ม

4.3 ขั้นประยุกต์ใช้ (Application) กลุ่มที่ศึกษาได้รับโจทย์ให้ทำเนื้อหาจาก ความรู้ที่ได้รับ โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานและโจทย์จะเหมือนกันในทุกๆกลุ่ม และขั้นตอน สุดท้าย คือ การนำเสนอของทีมตนเอง

4.4 ขั้นประเมินผล (Assessment) หลังจากได้เรียนรู้และฝึกฝนลงมือปฏิบัติหาคำตอบแล้วนำความรู้เดิมมาใช้กับเนื้อหาใหม่ ทำแบบทดสอบและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

5. นำแผนจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้เป็นฐานให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

5.1 นางสายพิณ สีดา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

5.2 นางสาวนิจวรรณ เทียนทัด หัวหน้าแผนกสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

5.3 นางสาวสุติมา มีแย้ม หัวหน้างานวิจัย

จากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับตัวชี้วัด (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำแผนการสอนไปทดลองสอนกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 32 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมแต่ละขั้นตอนและหลังจากนั้นนำแผนการสอนไปแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปสอนจริง

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่ทำแบบทดสอบในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ การพัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษ แนวการสร้างข้อสอบ เทคนิควิธีสร้างข้อสอบและการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบโดยการกำหนดสถานการณ์ เรื่อง Asking directions นักศึกษาจับคู่เลือกหัวข้อในการสนทนาโต้ตอบโดยการจับฉลากเลือกสถานการณ์

4. สร้างเกณฑ์การประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประยุกต์จากเกณฑ์วัดทักษะด้านการพูดของ J.L.D. Clark. 1972 (Clark,1972) โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้องของการออกเสียง (Pronunciation) การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและถูกต้อง (Vocabulary) ความถูกต้องของไวยากรณ์ (Grammar) และความคล่องแคล่ว (Fluency)

<u>1. ความถูกต้องของการออกเสียง (Pronunciation)</u>

ระดับที่ 1 ยังพูดโต้ตอบไม่ได้

ระดับที่ 2 ออกเสียงผิด พูดเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว

ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

2. การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและถูกต้อง (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้

ระดับที่ 2 ใช้ศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม

ระดับที่ 4 ใช้ศัพท์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์

3. ความถูกต้องของไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิดเล็กน้อย

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้อง ผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งการใช้ศัพท์หรือโครงสร้างไวยากรณ์

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้

ระดับที่ 2 พูดแล้วพูดต่อไปไม่ได้พยายามพูดต่อโดยเริ่มต้นใหม่

ระดับที่ 3 บทสนทนาเป็นธรรมชาติ บางครั้งติดตะกุกตะกัก

ระดับที่ 4 บทสนทนาเป็นธรรมชาติ มีความต่อเนื่องของการสนทนาหยุดถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. นำเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ด้าน มากำหนดระดับค่าการประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ จาก 4 (มากที่สุด) ถึง 1 (น้อยที่สุด)

6. นำแบบทดสอบวัดทักษะและเกณฑ์ประเมินการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงโดยพิจารณาความสอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหาการเรียนรู้ เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุง โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

7. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขให้ถูกต้องแล้วไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง (Try out) จากนั้นนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อโดยหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก แล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 20 ข้อ พบว่าแบบทดสอบที่เลือกมีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.25-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.20-0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.86

8. พิมพแบบทดสอบวัดทักษะและเกณฑ์ประเมินการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการปรับปรุงและหาคุณภาพแล้วเพื่อใช้เป็นเครื่องมือทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในการเก็บขอมูลตอไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. โดยจัดทำแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ Likert Scale (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีการแปลค่าความหมายดังนี้

คะแนนในช่วง 4.50 – 5.00 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนในช่วง 3.50 – 4.49 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมาก

คะแนนในช่วง 2.50 – 3.49 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนในช่วง 1.50 – 2.49 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย

คะแนนในช่วง 1.00 – 1.49 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยมีรายการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) ดังนี้

1. เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง

2. เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นขั้นตอน

3. รูปแบบการเรียนการสอนแตกต่างจากที่เคยเรียน

4. มีการสรุปและอภิปรายภายในกลุ่มนักศึกษาและครูผู้สอน

5. นักศึกษามีส่วนร่วมทำกิจกรรมในทีมและการทำงานเป็นทีม

6.นักศึกษาทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนเป็นทีม

7.การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน

8. นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เรียนและมีอิสระในการแสดงออก

9. นักเรียนชอบรูปแบบการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน

10. นักเรียนสามารถนำความรู้จากรูปแบบการเรียนเป็นทีมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. นำแบบประเมินความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพและนำไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. นำแบบประเมินฉบับจริงไปใช้กับกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 32 คน หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แจ้งจุดประสงค์ในการเรียนการสอน อธิบายการจัดการเรียนการสอน การสอบ การวัดและประเมินผล

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ท่านของวิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจเป็นผู้ให้คะแนนในการทดสอบ

3. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ทั้งหมด 10 ชั่วโมง

4. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาโดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน โดยผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ท่านของวิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจเป็นผู้ให้คะแนนในการทดสอบ

5. ทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

6. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมประมวลผลคำ (Excel) เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean)

2. หาค่าร้อยละ (Percentage)

3. หาค่าความเบี่ยงเบน (S.D.)

4. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)

สถิตที่ใชในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือของค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยสูตรคาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากสูตร (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือของค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

3. สถิติที่ใชเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรูกอนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างใชคาเฉลี่ย (Mean) และสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชุม ศรีสะอาด, 2560)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลคะแนนรวมก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)	ผลต่างคะแนน (D)
1	4	10	6
2	10	16	6
3	5	11	6
4	9	15	6
5	10	16	6
6	9	14	5
7	3	7	4
8	10	15	5
9	5	10	5
10	11	16	5
11	8	12	4
12	9	15	6
13	12	18	6
14	7	14	7
15	11	16	5
16	8	13	5
17	5	10	5
18	6	13	7
19	5	10	5
20	13	18	5
21	8	12	4
22	10	12	2
23	10	12	2
24	11	15	4
25	9	13	4
26	10	14	4
27	10	13	3

28	8	12	4
29	13	16	3
30	11	14	3
31	10	12	4
32	7	13	6
ผลรวม	**275**	**475**	**152**

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	**คะแนนเต็ม**	$\bar{X}$	**S.D.**	**ผลต่าง**
ก่อนเรียน	20	8.75	2.51	4.70
หลังเรียน	20	13.45	2.46	

จากตารางที่ 1-2 พบว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 13.45 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 8.75 และผลต่าง เฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 4.70

จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) หลังเรียนสูงกว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนความพึงพอใจเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

ข้อ	**รายการประเมิน**	$\bar{X}$	**S.D.**	**ระดับ**
1	เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง	4.69	0.67	มากที่สุด
2	เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นขั้นตอน	4.63	0.67	มากที่สุด
3	รูปแบบการเรียนการสอนแตกต่างจากที่เคยเรียน	4.69	0.69	มากที่สุด
4	มีการสรุปและอภิปรายภายในกลุ่มนักศึกษาและครูผู้สอน	4.72	0.69	มากที่สุด
5	นักศึกษามีส่วนร่วมทำกิจกรรมในทีมและการทำงานเป็นทีม	4.63	0.67	มากที่สุด
6	นักศึกษาทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนเป็นทีม	4.81	0.30	มากที่สุด
7	การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	4.63	0.67	มากที่สุด
8	นักศึกษาเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เรียนและมีอิสระในการแสดงออก	4.69	0.47	มากที่สุด

9	นักศึกษาชอบรูปแบบการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน	4.75	0.30	มากที่สุด
10	นักศึกษาสามารถนำความรู้จากรูปแบบการเรียนเป็นทีมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.88	0.30	มากที่สุด
เฉลี่ย		**4.69**	**0.54**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.69 ซึ่งเป็นไปตามสมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า โดยข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ นักศึกษาสามารถนำความรู้จากรูปแบบการเรียนเป็นทีมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\overline{X}$ =4.88) รองลงมาคือ นักศึกษาทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนเป็นทีม ($\overline{X}$ =4.81) นักศึกษาชอบรูปแบบการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ($\overline{X}$ =4.75) และความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ เนื้อหาที่เรียนมีความต่อเนื่องเป็นขั้นตอน, นักศึกษามีส่วนร่วมทำกิจกรรมในทีมและการทำงานเป็นทีมและการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน ($\overline{X}$ =4.63)

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุป

การพัฒนาทักษะการพูดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Asking directions ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ โดยใช้โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พบว่านักศึกษาที่ได้เรียนในรูปแบบการเรียนการสอนนี้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.69, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

งานวิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล โดยใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) จากการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

นักศึกษาที่จัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเรื่อง Asking directions มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของบุศรา โขมพัตร (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียน การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) อิงอร แสนทวีสุข (2559) และวรางคณา เค้าอ้น (2560) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งการเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือกันในการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ มีการทำงานร่วมกับทีมเล็กๆ ร่วมทำงานตามความแตกต่างแต่ละบุคคล โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนภายในทีมต่างคนมีหน้าที่รับผิดชอบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีซึ่งพัฒนาการระหว่าง บุคคลและการพัฒนาของทีมถือเป็นการพัฒนาผู้เรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ว่าการศึกษาควรพัฒนาคนในทุกด้าน เพื่อผู้รับการศึกษาเป็นคนดีคนเก่งและมีความสุข นอกจากนี้การจัดการศึกษาต้องเน้นความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้เขาสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีคะแนนหลังเรียนที่สูงขึ้น เพราะว่าผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation) การมอบหมายงานศึกษาด้วยตนเองล่วงหน้า เป็นการศึกษานอกห้องเรียน (Individual Study) นักศึกษาจะได้เรียนรู้แบบไม่รู้ตัวจากการที่ครูใช้สื่อที่เป็นวีดีโอ รูปภาพ ให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เป็นการกระตุ้นให้เกิดความอยากเรียนรู้และเกิดการค้นคว้าหาความรู้ 2) ขั้นทดสอบความรู้ (Readiness Assurance Process) กระบวนการในการทดสอบความรู้ที่ศึกษาก่อนเข้าชั้นเรียน โดยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนรายบุคคล (Individual Test) เพื่อทดสอบและทำให้เกิดความตื่นตัวต่อความพร้อมของนักศึกษาก่อนเข้ากลุ่ม ในช่วงแรกของการสอน คือ แบบวัดความพร้อมรายบุคคล (Readiness Assurance Test หรือ RAT) จากนั้นทำแบบทดสอบเดิมเป็นทีม (Team Test) โดยนำแบบทดสอบเข้าไปหารือในกลุ่มเพื่ออภิปรายและได้คำตอบที่ดีจากทีม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเกิดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน 3) ขั้นประยุกต์ใช้ (Application) ในขั้นนี้นักศึกษาจะได้คำตอบ การแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน ครูจะมีการเปรียบเทียบคำตอบที่ได้จากแต่ละทีม พร้อมมี feedback เพื่อแต่ละทีมสามารถ พัฒนาคำตอบและนักเรียนมีการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของทีม 4) ขั้นประเมินผล(Assessment) ในภายหลังการหาคำตอบและแก้ไขปัญหาแล้วพร้อมที่จะเรียนรู้ในบทเรียนต่อไป แต่มีการใช้วิธีการเดิมโดยมีการประยุกต์ความรู้เดิม เทคนิค สื่อ วิธีการต่างๆ เพื่อมาใช้กับบทเรียนใหม่ จึงทำให้ผลการประเมินความพึงพอใจเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 สอดคล้องกับงานวิจัยของวรางคณา เค้าอ้น (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้ โดยผลการประเมินความพึงพอใจรายด้านพบว่านักเรียนมีความเข้าใจง่าย มีความคล่องแคล่ว มีคุณภาพด้านการสื่อสารและปริมาณการสื่อสาร และภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีประโยชน์ในด้านการยอมรับ เห็นคุณค่าของตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่นและมี

การแก้ปัญหาร่วมกัน สร้างสังคมประชาธิปไตยในชั้นเรียนที่มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงาน มีการนำประสบการณ์ของแต่ละคนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้นักศึกษากลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อนมีความรู้ที่มากขึ้น มีความเชื่อใจกันและกัน การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็น การทำงานร่วมกันทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและเกิดทักษะในการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต ส่งผลให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1. รูปแบบการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบระบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ระยะแรกผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำกิจกรรมเป็นทีม การเรียนรู้ก่อนเข้าห้องเรียนและการวิเคราะห์รวมกันเป็นทีม ครูผู้สอนจึงต้องให้โอกาสผู้เรียนในการปรับตัว ทำความเข้าใจกับวิธีการเรียนและเสริมแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

2. การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายนั้น ครูจำเป็นต้องอธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการที่ชัดเจน โดยมีการยกตัวอย่างการสาธิตและถามตอบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

3. การจัดกิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพูดและใช้ภาษาในการสื่อสารได้และเมื่อทำกิจกรรมครูไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากจะเกิดการหยุดกลางคัน ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าพูดและขาดความมั่นใจ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. การศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ควรทดลองเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควร เช่น 1 ภาคเรียน เพื่อผู้เรียนมีความคงทนในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. การศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ควรนำไปใช้กับการสอนรูปแบบอื่น เช่น การสอนรูปแบบออนไลน์ (Online Learning) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving Activities) เพื่อเปรียบเทียบและเป็นแหล่งข้อมูลค้นคว้าว่ารูปแบบการสอนใด สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดีที่สุดและนำประโยชน์ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

1. นักเรียนจะมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)

2. หลังจากได้เรียนรู้ด้วยวิธีการที่ครูได้สอนเสร็จสิ้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่องและนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long learning) ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของบุคคลในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

กุลชนก ทิพฤๅชา. (2550). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

งานทะเบียน วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ. (2564). รายงานผลการเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ.ระยอง.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุศรา โขมพัตร. (2563). ผลของการจดัการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ปัญภัคร ตาจ๊ะ. (2557). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6. การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เจริญผล.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). การเรียนรู้เป็นทีม. สืบค้นจากttps://www.dailynews.co.th/article/338356 วันที่ 26 ตุลาคม 2565.

สิรินารถ จงกลกลาง. (2551). รูปแบบการสอน Team Based Learning. วารสารวิชาการสีมาจารย์ 21(43), 86-91.

อิงอร แสนทวีสุข. (2560). พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยการใช้บทบาทสมมติ. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์, กรุงเทพฯ.